

Skarga wniesiona w dniu 25 lipca 2017 r. – TO/EEA**(Sprawa T-462/17)**

(2017/C 347/41)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* TO (przedstawiciel: adwokat N. Lhoëst)*Strona pozwana:* Europejska Agencja Środowiska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Środowiska (EEA) z dnia 22 września 2016 r. w sprawie zakończenia zatrudniania strony skarżącej w charakterze członka personelu kontraktowego;
- stwierdzenie nieważności decyzji EEA z dnia 20 kwietnia 2017 r. w sprawie oddalenia zażalenia złożonego przez stronę skarżącą w dniu 21 grudnia 2016 r.;
- zasądzenie od EEA na rzecz strony skarżącej odszkodowania obliczonego na podstawie utraty wynagrodzenia w okresie czterech lat, po odliczeniu zasiłków dla bezrobotnych, które otrzyma w tym okresie;
- zasądzenie od EEA na rzecz strony skarżącej kwoty 3 500 EUR tytułem odszkodowania za koszty wcześniejszego rozwiązania umowy najmu w Kopenhadze, z zastrzeżeniem podwyższenia tej kwoty, jeżeli zaistnieje taka potrzeba;
- stwierdzenie nieważności rozliczenia wynagrodzenia strony skarżącej za wrzesień 2016 r., przede wszystkim ze względu na brak wynagrodzenia na dzień 22 września 2016 r.;
- zasądzenie od EEA na rzecz strony skarżącej kwoty 50 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wynikającą z decyzji o rozwiązaniu stosunku pracy z dnia 22 września 2016 r.;
- zasądzenie od EEA na rzecz strony skarżącej kwoty 5 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wynikającą z naruszenia przez EEA art. 26 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej;
- zasądzenie od EEA na rzecz strony skarżącej kwoty 10 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wynikającą z presji psychologicznej wywieranej na nią przez EEA podczas jej niezdolności do pracy;
- w dalszej kolejności, pomocniczo, zasądzenie od EEA na rzecz strony skarżącej kwoty miesięcznego wypowiedzenia oraz odszkodowania odpowiadającego jednej trzeciej jej podstawowego wynagrodzenia za każdy miesiąc okresu próbnego ukończonego zgodnie z art. 84 WZIP;
- obciążenie EEA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku możliwości zastosowania art. 84 lit. b) WZIP.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 48 lit. b) i art. 16 ust. 2 WZIP.
3. Zarzut trzeci dotyczący niezgodności z prawem ze względu na dyskryminację w odniesieniu do art. 48 lit. b) WZIP.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 26 regulaminu pracowniczego oraz naruszenia prawa do obrony.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. 2001, L 8, s. 1) oraz art. 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 84 WZIP, art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i obowiązku staranności.

7. Zarzut siódmy dotyczący oczywistego błędu w ocenie.

8. Zarzut ósmy dotyczący nadużycia władzy.

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2017 r. – Barata/Parlament

(Sprawa T-467/17)

(2017/C 347/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Carlos Manuel Henriques Barata (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci G. Pandey, D. Rovetta i V. Villante)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności następujących decyzji i aktów, w stosownym przypadku po uznaniu wcześniej za niezgodne z prawem i niemające zastosowania do skarżącego ogłoszenia o naborze EP/CAST/S/16/2016⁽¹⁾ na mocy art. 277 TFUE:
- decyzji z dnia 26 października 2016 r. dyrektora ds. rozwoju zasobów ludzkich o nieumieszczeniu nazwiska C.M. H. Baraty w projekcie listy kandydatów na pracowników kontraktowych grupy funkcyjnej I jako kierowcy w ramach tak zwanej procedury naboru pracowników kontraktowych CAST 2016/2017;
- przesłanej drogą elektroniczną decyzji z dnia 28 listopada 2016 r. wydanej przez DG INLO Parlamentu, potwierdzającej ww. decyzję o nieumieszczeniu nazwiska C.M.H. Baraty w projekcie listy kandydatów na pracowników kontraktowych grupy funkcyjnej I jako kierowcy w ramach tak zwanej procedury naboru pracowników kontraktowych CAST 2016/2017;
- decyzji z dnia 25 kwietnia 2017 r. Sekretariatu Generalnego Parlamentu Europejskiego, podpisanej przez Klause Welle'a, doręczonej C.M.H. Baracie listem poleconym, w której oddalono zażalenie złożone przez skarżącego w dniu 9 stycznia 2017 r. na mocy art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej;
- nakazanie Parlamentowi Europejskiemu pokrycia kosztów niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi cztery zarzuty twierdząc, że doszło do naruszenia art. 25 regulaminu pracowniczego oraz art. 296 TFUE, wynikającego z oczywistego błędu w ocenie umiejętności teoretycznych skarżącego oraz oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych, biorąc pod uwagę brak autentyczności certyfikatu kwestionariusza rzekomo odpowiadającego dokumentowi złożonemu przez skarżącego podczas konkursu. Oczywisty błąd został popełniony w konsekwencji braku nadzoru przez Parlament nad należyłą starannością podwykonawcy, któremu powierzono ocenę kandydatur w ramach procedury selekcyjnej CAST 2016. Okoliczność ta miała niekorzystny wpływ na obowiązek przedstawienia skarżącemu wystarczającego uzasadnienia.

Skarżący podnosi także naruszenie zasady skutecznej ochrony sądowej poprzez odmówienie mu prawa do obrony oraz prawa do bycia wysłuchanym, co oznacza naruszenie art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, oraz podnosi zarzut niezgodności z prawem i niemożności stosowania ogłoszenia o naborze EP/CAST/S/16/2016.

Skarżący twierdzi także, że Parlament przekroczył swe uprawnienia poprzez oddelegowanie procedury selekcyjnej na rzecz Ecole de Maîtrise Automobile (zwanej dalej „podwykonawcą”), która nie była związana unijnym regulaminem pracowniczym ani kodeksem postępowania pracowników instytucji UE. Zdaniem skarżącego jest to sprzeczne z ogłoszeniem o naborze oraz z art. 30 regulaminu pracowniczego w związku z załącznikiem III do regulaminu pracowniczego, wzmacniając wspomniane powyżej naruszenie obowiązku dobrej administracji.